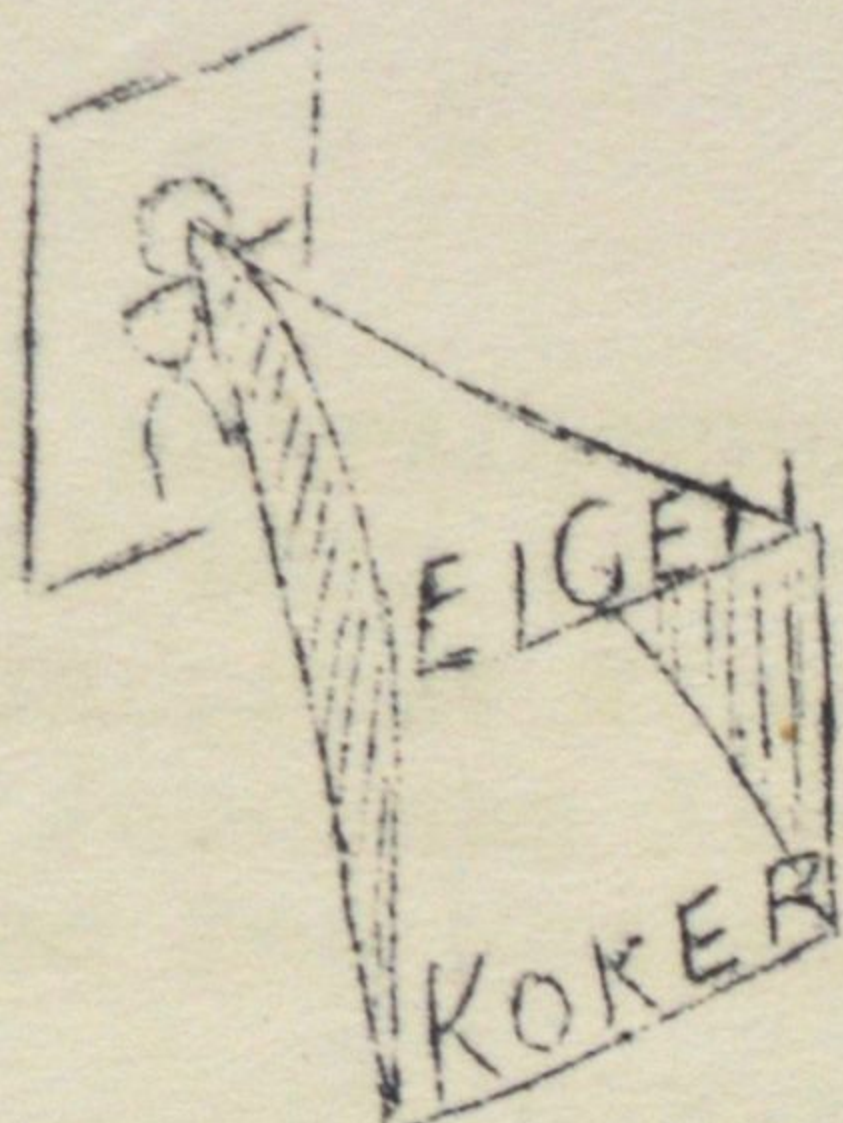

SCHOOLBLAD van het ST. WERENFRIDUSLYCEUM
te HOORN onder redactie van C. v. Kleef,
Tr.v.d.Vlugt, V.Dekker, W.Smit, W.Lippits
J.P.v.d.Knaap en drs. E.J. Koning.

Vierde jaargang, eerste aflevering.
17 October 1951

Abonnementsprijs f 0.75 p.j.

JARIGE RECTOR,

OOK EIGEN KOKER WIL NIET ACHTERBLIJVEN BIJ DE
VELE GELUKWENSEN, DIE U MISSCHIEN AL BEGINNEN TE VERVELEN.
MAAR ONDANKS DAT, WENSEN WIJ U VAN HARTE PROFICIAT EN BIEDEN
U DE LITERAIRE BLOEMEN VAN EIGEN KOKER AAN.

ONZE SCHOOL HEEFT ZEER VEEL AAN U TE DANKEN EN WIJ, WEST-
FRIEZEN, DIE, NAAR MEN ZEGT, ONS ZO MOEILIJK KUNNEN UITEN,
ZIJN U ALLEN DANKBAAR VOOR DE UITSTEKENDE LEIDING, WELKE
ONS SINT WERENFRIDUSLYCEUM VAN U HEEFT GENOTEN EN NOG GENIET.

VERDER WENSEN WIJ U EEN PRETTIGE DAG TOE EN NOG VELE JAREN,
DIE U, VOORAL GENIETEND VAN E I G E N K O K E R, IN BONO
VALETUDINE MAG DOORBRENGEN.

REDACTIE

B l i j m o e d i g e k i j k o p n e d e r l a n d

Dit was de titel van een stukje dat 2 Oct. j.l. in De Tijd
stond. Ik vond de titel wel aardig en daarom heb ik de inhoud
ook maar gelezen. Het was geschreven door een Nederlander,
die 12 jaar in Australië doorgebracht had en nu weer naar zijn
vaderland teruggekeerd was. Hij begon met de bekende woorden
van Voltaire: Adieu, canaux, canards, canaille: vaarwel, vaar-
ten, eenden, ellendelingen !

Hij - ik bedoel de Nederlander! - is tot de ontdekkings geko-
men dat hij nu een geheel nieuwe kijk op Nederland heeft ge-
kregen. Hij ziet zijn vaderland met de ogen van een vreemde
en ziet dus, wat wij haast niet meer zien, het mooie ervan.
Haast niet meer zien, want hoe zelden raken wij in verrukking
voor een mooi landschap. Ondergaan wij nog wel de schoonheid
van een Hollandse stad met haar grachten, oude geveltjes en
poortjes ? Ja, Nederland is een mooi land waar wij allen trots

op mogen zijn.

Dan heeft hij het over de service, welke de samenleving de burgers biedt. Hierover heeft hij alle lof. Maar ik vind dat lang niet iedereen zijn vuilnisemmer schoongemaakt terugkrijgt! Ook meent hij dat er in Nederland nog steeds veel gesnoept wordt en nog te weinig gelachen. Maar wie kan nu ook met een mond vol snoep hartelijk lachen?

GATHA BAKKER

RADAR !!!

Radar? Wat is eigenlijk radar? Wel, dat is de nieuwste serie toepassingen van een tak der radiotechniek. Een radar-apparaat, moet je weten, stoot zeer krachtige radiogolven uit, die natuurlijk wel ergens tegenaan botsen en teruggekaatst worden. De radar-centrale nu vangt die golven weer netjes op en maakt ze - want dat schijnt een koud kunstje te zijn geworden - zichtbaar op een scherm. Dan is het: ik zie, ik zie, wat jij niet ziet! Een Duitser Heinrich Herz had dat kunstje al wel 60 jaar geleden ontdekt toen ie met zulke radiogolven kaatsebal speelde op een zinken plaat en ze opving met een netje van trillende koperdraadjes. Knap, hè. En dan te bedenken dat die golfjes 1 millioenste seconde lang zijn! Meet dat eens na op je polshorloge! En die golfjes hebben een snelheid van 300.000 km. p. seconde. Dat zijn dus vlug uit en thuis! Je moet er dus even vlug bij zijn om te weten hoelang ze onderweg zijn geweest. En als je dat weet, deel je reistijd middendoor en je weet precies wanneer ze rechtsomkeer hebben gemaakt. Met behulp van een draai-bare antenne wordt nu gemakkelijk de richting vastgesteld en klaar is Kees. Men kan zelfs de periscoop van een duikboot op die manier in de smiezen krijgen! Het zichtbaar maken van die aardige golfjes geschiedt, zoals we al verteld hebben, op een scherm. Dat heet met een deftig woord fluoresceren. Een fluorescentielaag heeft namelijk de eigenschap daar licht uit te stralen waar zij getroffen wordt door radiogolven.

Wisten jullie dat in de voorbije oorlog 97 % van de V-eens tijdig uit de lucht werden neergehaald en dat dank zij radar in 3 maanden tijds 100 duikboten buiten gevecht werden gesteld? Mooi hè! Maar het zou nog mooier zijn, als de radaruitvinding nuttig gemaakt kon worden voor vredelievender doeleinden. En daar wordt nu hard aan gewerkt!

WIM SMIT.

HET SINT WERENFRIDUSLYCEUM

In Hoorn, die aloude stêe,
omspoeld door d'oude Zuiderzee,
daar kan men heerlijk dwalen,
langs grachtjes, over bruggetjes,
door poortjes en langs geveltjes,
-maar ergens daar staan palen.
Dat is de grens, waarlangs de tijd
't verleeden van 't heden scheidt
met lange ijzerdraden.

En wie dat heden binnendringt,
over de ijzerdraden springt,
-wat zal die moeten raden,
eer dat het vreemde dorpje daar
van huisjes, die zo met elkaar
als 't ware samenleven
(omdat ze allen eender zijn)
-eer dat dit dorpje zijn geheim
zal hebben prijsgegeven.

Doch als zo iemand even stil
Daar vóór de palen peinzen wil,
de waarheid zoekt in dromen,
dan zal van achter 't ijzerdraad,
poëtisch als de dageraad,
de toekomst tot hem komen.
De toekomst van Westfriesland's jeugd,
die tot ons aller diepe vreugd,
zo schoon hier ging herleven.
Reeds schenkt zij ons haar lentegroet:
beloften, die in overvloed
naar hun vervulling streven;
bewijzen, dat ons volk bewaard
die schoonheidszin en schrand're aard,
waarom ons nóg bekoren:
de grachtjes en de bruggetjes,
de poortjes en de geveltjes
der oude stede Hoorn.

RUBRIEK: IN HET KRIJT

L o o n !

Er zijn 2 soorten van loon: het eerste is loon naar prestatie. Wanneer iemand werkt, ontvangt hij loon. Wanneer hij harder werkt, krijgt hij recht op méér. Het tweede soort is loon naar behoefte. Wanneer iemand werkt, moet hij zoveel verdienen als nodig is om volgens staat en stand te leven. Loon naar behoefte, daar heeft iedere arbeider dus recht op. Nu werd er gezegd: wanneer het een bedrijf goed gaat, moet het loon van de arbeider verhoogd worden. De arbeider moet aandeel hebben in de winst !

Nu rijst echter de vraag: moet dan niet, als het een bedrijf slecht gaat, het loon DALEN ? Misschien zal het zelfs dalen beneden het minimum-loon! En nu komt de grimmige vraag: wanneer de arbeider deelt in de winst, is het dan niet rechtvaardig, dat hij ook deelt in het verlies ? Zo ja, dan gooi je het beginsel: loon naar behoefte overboord. Zo nee, dan bega je onrecht aan de bedrijfseigenaar die goed genoeg is om de arbeiders in de winst te laten delen maar die de risico's van het verlies geheel voor EIGEN rekening mag nemen. De winst half voor de arbeider; de brokken geheel voor de ondernemer. Dat is meten met 2 maten of

Wie treedt hierover in het krijt ?

JAN PIET VAN DE KNAAP

WIST U

dat ons Lyceum omgeven is door schrikdraad ?

dat enkele leerlingen de leraren overtroefd hebben op het gebied van vervoersmiddelen ?

dat men Duits niet behoeft te leren als je het maar kent ?

dat een jongen uit de eerste klas in één week tijds twee (2) fietsen in de soep reed?

dat Vera Dekker zich in 3 HBS als enig meisje best op haar gemak voelt ?

dat de samenstellers van deze rubriek gebukt gaan onder de naam

C E D I J O ?

LYCEUMJOURNAAL.

4 September 1951 zetten de leerlingen van ons lyceum het nieuwe schooljaar in met een gezongen H. Mis en een hartig woordje van de deken van Wognum.

De eerste klas, de meisjes met ingehouden lachstuiptjes en elleboogstootjes, de jongens zich wel van hun waardigheid bewust, nam voor het eerst intrek in ons Lyceum.

Daarna verwaardigden zich de bezadigder jongelui van de hogere klassen om zich in de boetjes, circus of hoofdboetgebouw neder te laten planten.

De heer Rustenburg, onze conciërge, nestelde zich in zijn nieuw orakel van Delphi, gelegen achter het melkhotel en grenzend aan het heilige der heiligen: het rijk der leraren.

De rector troonde als van ouds weer "op het matje" (of daaromtrent) in het vertrek, waar bibberende kinderen zich - de ene traag, de andere - maar niemand graag - nog wel eens op de bonzende borst plegen te slaan.

Een poosje later op de 4e September keert de eerste klas, met uitpuilende boekentassen, gevolgd door de ouderen, die in hun tas slechts een rooster meevoeren, huiswaarts

19 September 1951 opende het feestcomité haar eerste zitting en maakte belangrijke plannen voor het verjaardagsfeest van de Rector.

22 September (Uit de school geklapt)

De leraar Aardrijkskunde vraagt: Hoe heten de mensen op Groenland? Een leerling uit de Ie, neen, IIe, neen, IIIe, neen, uit de IVe klas antwoordt: Mexico's, mijnheer!

De Engelse leraar vraagt aan een mens uit 4 HBS: wat zijn "movables and immovables" Het antwoord luidt: bewegelijke en onbewegelijke goederen, mijnheer!

DE VRAGENBUS

Vraag: Wat is de vragenbus? Antwoord: Doe niet zo stom!

Vraag: Wie kunnen vragen? Antwoord: Iedereen.

Vraag: Wat kan men al zo vragen? Antwoord: Wie niets weet, mag alles vragen, maar krijgt geen antwoord want de vragenbus is er voor hen die méér willen weten.

AMANT ALTERNA CAMENAE

Nu zijn we jong en moeten we leren
om zonder mankeren het moeilijk geval:

$$a = a \sqrt{a}$$

- o abracadabra der algebra ! -
met wortel en al te evolueren
naar 't happy end van een simpel getal.

Maar eens komt de tijd dat het werk'lijke leven
zich zelf ons zal geven als grootste probleem.
Dan zullen wij even gestadig streven
naar d'enige oplossing juist als voorheen.

Nu zijn we jong en moeten vertalen
uit allerlei talen menige zin:
Andra moi ennepe moesson & Co
Heu, Daedalus clausus erat pelago;
la lune ist hinter den Bergen gaan halen
her bathingcostume and her new stepin.

Maar eens komt de tijd, dat wij diepgebogen,
met brandende ogen door 't leven gaan,
van vruchteloos pogen, van hoop wreed vervlogen,
de diepere zin moeten trachten verstaan.

Nu zijn we jong en moeten we weten,
wat eig'lijk moest heten: necrologie . .
- "Jansen, haal jij eens die koe uit de sloot;
vertel me eens vlug : hoe komt die koe zo dood ?
Wie was die koe ? Wie ? Wat ? Ben je 't vergeten ?
Die koe was een stier en je cijfer is 3 !"

Maar eens komt de tijd, komt voor ons ook 'n heden,
dat al wat wij deden, nietig zal zijn,
tenzij dat we treden uit het verleden
in het eeuwig Nu van het Goddelijk Zijn !